

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 763
פרשת חקת תשפ"ב

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
21:05	20:30	19:13	ירושלים
21:05	20:33	19:30	תל-אביב
21:07	20:34	19:25	חיפה
21:03	20:30	19:29	באר שבע

דבר ראש הישיבה

עפר וענווה

אחרי כל התהליכים שעוברת הפרה האדומה, היא נעשית לעפר • עפר זו מדריגה נפלאה • כאשר מגיעים אליה הכל מתחיל לצמוח • וגם הצדיק לא נותן לאנשיו להתנאות • "ונפשי כעפר לכל תהיה"

ומכין מחדש את כלי החרס.

ולכן לימודו של מי שמתקרב לרבינו הוא בבחינה אחרת לגמרי, כי אם יש הרגשה קטנה של גאווה מיד הצדיק כותש ומבטש את האדם. כך הוא אצל אנשי הצדיק, שבכל פעם שמתעוררת איזו בחינה של ישות, כותשים אותם עד עפר וזזה הם נבנים מחדש, ולא נותנים לאדם את ההרגשה שהוא מצליח במשהו, וכששוב מתנהג בגאווה, התהליך חוזר חלילה עד שהאדם מצליח לקבל שפלות, כי העיקר הוא הענווה והשפלות.

יודע שזה לא הוא

רבי נתן זי"ע כותב (ליקוטי הלכות ערלה ה אות ב), שכל המדות הרעות כלולות בגאות, שהוא בבחינת עבודה זרה, ההיפך מהתורה שעיקרה ענוה ובחינת "אין". ומסביר שם שכלל כל התורה הוא לבטל עצמו לגמרי עד שיהיה נכלל בהשם יתברך, וגאווה הוא ההפך מזה, עד כאן דבריו.

עיקר התורה זה ענווה, לבטל עצמו בתכלית הביטול עד שיהיה נכלל ב"אין" ולזכות על ידי כך לענווה, כי צריך לצאת מהגאווה לבחינת אין. איך נהיה "אין"? הכל זה ה'. איך בא לאדם ענווה? שיועד שהכל זה ה', וזה לא הוא, אם יש לו גאווה חושב שזה הוא.

ולכן אדם צריך לדעת תמיד, שאף על פי שלמד, לאמיתו של דבר עוד לא למד כלל. אם כבר חושבים שלמדנו ואנו חכמים ויודעים, יש בזה בחינה של "שלא לשמה". אנו צריכים לקיים את דברי חז"ל "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים", שהלימוד יהיה חדש בכל יום, ולדעת שמעולם עוד לא למדנו.

עוד מובא בליקוטי הלכות שם שיש שלוש בחינות בגאווה, שיש מי שרוצה לדמות את עצמו לגדולים, ויש מי שמדמה את עצמו לבינונים ואומר "אני לפחות כמו הבינוניים", ואפילו מי שמדמה את עצמו לקטנים זו בחינת גאווה, כי באמת הוא קטן יותר מהקטנים, ואדם צריך להרגיש את שפלותו עד שהוא קטן בעיניו למטה ממדרגתו! ואז נשמתו נכללת בצד הקדושה.

מה פרוש שצריך להקטין את עצמך נגד מדרגת עצמך? הפרוש הוא שאל תאמין לשבחים שלך ואל תאמין לעצמך, על ידי שתסתכל באמת על מדרגת עצמך, תראה איפה אתה מונח, ועל ידי כך תבוא לענווה ולקשר אמיתי עם השם.

כתוב בפסוק (תהלים קד, ט): "תוסף רוחם יגעונו ואל עפרם ישובו", האדם חוזר אל העפר. ומה קורה כשהוא חוזר אל העפר? "תשלח רוחך יבראון" (שם פסוק ל). הגעת עד עפר - אתה נברא מחדש, "ותחדש פני אדמה" (שם).

אומר הזוהר הקדוש (בפרשתנו קפא, א): איך הוא זוכה להיות בריאה חדשה? זה עניין פרה אדומה. הפרה האדומה הפכה להיות עפר כמו שכתוב "מעפר שריפת החטאת" (במדבר יט, ז), ואז היא מטהרת את כולם והופכת אותם לבריות חדשות.

זה מה שאנו אומרים בסוף תפילת העמידה "ונפשי כעפר לכל תהיה". כשאדם זוכה לבחינת "נפשי כעפר", מתקיים בו הפסוק "תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה", "אדמה" רומז על אדם מן האדמה, שמתחדש נהיה בריאה חדשה, אדם חדש.

וזהו סוד פרה אדומה, שאדם שמצליח להגיע לבחינת "עפר" זכה להיטהר ולקבל חיים חדשים. ועוד אומר הזוהר בהמשך: "זָפְאָה חוֹלְקֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא יְהִי לִוְיָטָא דְּכֻלָּא אֶסְוֹתָא", אשרי עם ישראל שהשם נתן להם עצה שהיא כולה רפואה בסוד פרה אדומה, להיות חדש לגמרי.

תיקונים נפלאים

בפרה אדומה האפר שלה נעשה לעפר כמו שראינו בפסוק, כי עפר היא מעלה עצומה. "אפר" רומז על הבלבולים ומה שעובר על האדם, אבל התכלית היא להגיע לעפר דהיינו לענווה ושפלות. בעפר יש כח הצומח, ועל ידו אפשר לזכות שאדם יוכל תמיד לצמוח בעבודת ה'.

ידוע שרבינו ז"ל כותב שהעיקר הוא מידת הענווה והשפלות. העיקר אצל הצדיק זה הביטול, ולכן ככל שאדם יותר מקורב לצדיק הוא מקבל תיקונים נפלאים להוריד ממנו את מידת הגאווה, וככל שאדם יותר מקורב כך הוא מקבל יותר ביטויים וכתישות עד שיוורדת ממנו הגאווה.

יש מכתב שרבינו הק' שלח לאחיו רבי יחיאל (מודפס בספר עלים לתרופה), ובו כתב שדרך הגדילה של הזרע הוא שבתחילה מתבלה בעפר ולאחר מכן צומח. וזו הבחינה הנ"ל, שהצדיק כותש ומבטש את האדם, כי דייקא על ידי כך צומח מחדש, ויוכל להתעלות באמת. וכך אנו רואים, שאם שמים כל חי חסד בתנור ולאחר שגאפה יצא עם פגם כלשהו, מיד האומן שובר את הכלי עד עפר

אדם צריך לדעת תמיד, שאף על פי שלמד לאמיתו של דבר עוד לא למד כלל. "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים"; לדעת שמעולם עוד לא למדנו...

להזמנות: **02-6289761** / **052-7679638** | **ספרו החדש** של הרב'ת שמואל שטרן שליט"א | **שביל חדש** נפתח אל הלב

זהירות: עכבר

צמד המילים "משעמם לך" עולה, כאשר הילד לא יודע להעסיק את עצמו לבד בפעילות המציבה רמת 'ריגוש' גבוהה. במקרים רבים, הזמן בו רמת הריגוש נמוכה - "זמן השיעמום", הופך לזמן בו עלולות להופיע התנהגויות בלתי רצויות; הילדים יבחרו כל התנהגות אשר תגרום אחריה תגובה, כי ההתמודדות עם השעמום וה"לבד" קשה להם.

התפקיד ההורי הוא תכנון תעסוקה תואמת לילד. ישנם ילדים היורדים לשחק עם חברים, אך לילדים הפחות חברותיים או שהחברה לא מספקת להם את הצורך יש למצוא פתרונות דרך רשימה של דברים שהילד אוהב לעשות: משחקים, תפקידים, שעת איכות עם ההורים וכדו'. כמובן שהאתגר גדול יותר בילדים עם הפרעת קשב. ניתן לראות כיצד במשחקים בהם רמת הריגוש נמוכה, זמן ההנאה קצר והם מוצאים עצמם עוברים מפעילות לפעילות במהירות רבה.

נקודה נוספת וחשובה ביותר: כאשר ההורים נמצאים בתוך חברה-תומכת בשעות היום, אם זה בכלל או בעבודה או בכל קשר חברותי בריא, הדבר משפיע על מצב הרוח ונותן להם כוחות לעמוד באתגרים השונים שהילדים מציבים בפניהם.

חבר טוב גם יכול לעזוב עצה טובה, וכשמראה לנו איפה טעינו יותר קל לקבל ולשמוע. וכמו שכתוב במשנה באבות "איזהו דרך ישרה שיבור לו האדם, רבי יהושע אומר חבר טוב".

היה זה רבי יהושע בן חנניה שאמו הביאתו לבית המדרש כדי שיערוך דברי תורה, שממנו למדים שעצם שהיה בין אנשים בעלי נפש ולומדי תורה משפיע על התינוק.

לאכול טוב

רעב: כשילד רעב קשה לו ללמוד ולתפקד, וכן מערכת הויסות חלשה. הבסיס של "אכילה מספקת" גורמת לתחושת איוון. אנו נראה ילד שבעת רעבון כעס על אחיו שלקח לו את המשחק, ולאחר שהוא שבע הכעס יפחת מאוד ולפעמים ייעלם.

חילופין, יש מקרים של אכילה רגשית, כשילד מתוסכל ומוצא פורקן באכילה רבה, ובפרט דברים מתוקים. במקרים אלו חשוב להבין את המצוקה והתסכול של הילד ולהציע פתרונות חלופיים לשחרר את הדחף, באמצעות פעילות גופנית, ריצה או משחק.

נסיים מעין הפתיחה: על אתרוג כתוב בתורה שהוא "פרי עץ הדר", ההיפך מעכבר המאוס. אתרוג ראשי תיבות **אמונה תשובה רפואה וגאולה**; זהו ההידור הגדול בו נעסוק בו ואותו נחזיר לילדינו.

הגמרא אומרת במסכת סוכה שאתרוג שנקבחה עכברים פסול אפילו ביום השני [שאינו פסול בו אתרוג חסר] מאחר ו"שאינו עכברים דמאיסי". העכבר מכרסם, מזיק וגורם לרוקנו תחושת סלידה וגועל.

שמעתי על ארבעה דברים שההימנעות מהם חשובה לא פחות ממפגש עם עכבר אמיתי, והם רמוזים דווקא במילה "עכבר": **עייפות, כעס, בדידות, רעב**. במאמר זה ננסה ללמוד על השפעתם של דברים אלו על נפש הילד למען נוכל להבין את התנהגויותיו של הילד שמתמודד עם אחד מהם.

לתת בו אמון

עייפות: שינה היא מרכיב חשוב בהתפתחות הילד, הקוגניטיבית והחברתית. הקפדה על שינה מספקת חשובה מאוד, מאחר וחסר שינה משפיע על תפקוד הילד. מחקרים מצביעים על מחצית מהילדים הסובלים מהפרעת קשב שיש להם גם הפרעה בשינה. גם לנו כהורים, כאשר בנסיבות החיים אנו מתמודדים עם חוסר שינה יש לנו פחות סבלנות וסובלנות, ודברים שבשורה לא מפריעים לנו - יפריעו לנו כשאנו עייפים.

עניין נוסף: שינה של ילד במיטת הוריו מצביעה לרוב על חוסר נפרדות ועל חרדת נטישה. צריך לתת בילד איומן ביכולתו להירדם לבד, ולתת לו סביבה בטוחה כאשר בשעת ההשכבה נמצאים איתו וקשובים אליו.

כעס: כבר אמרו בגמרא בברכות "אין מרצין לו לאדם בשעת כעסו", ואפשר להוסיף שגם לרצות אחרים בשעת כעסנו זה בלתי אפשרי. כשאנו כועסים על משהו שאירע לנו, גם אם זה לא בהקשר של הילד, יכולת השיפוט והויסות נחלשים מאוד, ולכן אנו עלולים לומר ולעשות דברים שאנו לא רוצים באמת שייאמרו או שיעשו.

כתוב במשלי "כעס בחיק כסילים ינוח". לא לחינם קישר שלמה המלך את הכעס עם הכסילים, מאחר והכעס מסיר את השליטה ואת הויסות וזמנית האדם אינו מתנהג כחכם. אף את הכלל "סייג לחכמה שתיקה" קשה על החכם לקיים בשעת הכעס; הוא חייב להגיב, התגובה היא לרוב פוגענית וכשנורגעים לרוב מתחרטים. לכן בעת כעס ננסה להמתין עם התגובה, על דרך ה"חבי כמעט רגע עד יעבור זעם".

רמת ריגוש גבוהה

בדידות: המילה "בידוד" מוכרת לנו מתקופת הקורונה. הילדים לא הלכו למוסדות החינוך והיו כל הזמן בבית.

ניצוצות
מגזין הדב לכל המשפחה

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן יעניק לך וילדים שלך, חוזק נפשי והעצמה...

משפיל גאים - ומגביה שפלים

חוסם ת'מעבר?!", ואתה מרגיש "רשע" בלי כ"ף, חסר תועלת וחסר תקווה, אתה מנסה להיזכר בדברים טובים והיצר הרע מעלה לך רק פשלות ופישולים ותבוסות ומפלות - - -

ואז תיקח לך את הנקודה הטובה, זאת שאין בה מום, הזורחת בתמימותה ובוהקה, ואיתה תעבור את הדברים הקשים. תיזכר במקוה שאילוי הלכת הבוקר, תסתכל על הציצית שלך, כזו מצוה חביבה וטהורה, תראה את הפאות החינניות שלך שהבורא כל כך אוהב, ואיתן תצא מהבוץ.

אדם יכול להתעסק שנים עם מעלותיו ונקודותיו הטובות, אך צריך לזכור מידי-פעם שהנקודה הטובה היא כמו פרה אדומה: מטרתה טמאים ומטמאת טהורים. אם אתה מרגיש באדמה, מרגיש כולך דינים וצמצומים, ודאי שתיקח לך את הנקודה התמימה ותתחזק בה. אבל לפעמים, כשהגאוה משתלטת ואתה מרגיש "טהור", הנקודה הזו יכולה דווקא לטמא אותך.

• • •

אוקיי. הבנתי את הרעיון וגם מצא חן בעיניי. אבל מה זה קשור לתיקון חטא העגל?

בשביל זה יש כלל ידוע: מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך. אם אתה רוצה לתקן את החטאים ולנצח את הרע, "אזמרה" ונקודות טובות הן דרכים מצוינות לכך. הרי כך משה רבינו התפלל לאחר חטא העגל באמונה עמוקה ובשכנוע פנימי: "למה השם יחרה אפך בעמך"; למרות שהם עשו עבירות ואין ספק בכך, הרי לעומת הטוב שבהם ממש לא מובן למה השם כועס עליהם...

וזה הצליל! השם הסכים איתו!

אז כך מתקנים חטאים: מתחזקים בנקודות הטובות. ובבקשה לשמור אותם רק לזמנים שאנו מרגישים "טמאים", שאז היא תטהר אותנו שנאמר "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם..." אמן.

(ליקוטי הלכות השכמת הבוקר א אותיות ג-ד, יב)

נחנו בימי ההמתנה המתוחים לרדת משה מהר סיני, כשעם ישראל עוד היו תחת השפעת המעמד האדיר והנורא שחוה לפני פחות מחודש, בז' בסיון, וחיכו בקוצר רוח לט"ז בתמוז שהעם ואומר שאז משה אמור לרדת.

אנחנו כבר יודעים מה הולך לקרות אז: אסון של חטא-עגל נורא שאת תוצאותיו הטראגיות אנו אוכלים עד היום, ורק ברחמי שמים מרובים ניתנה לנו כפרה בדרמות הפרה האדומה התמימה.

אנחנו שומעים שהיא תכפר על העגל, "תבוא האם ותקנח צואת בנה", ומתאספים סביבה בהתעניינות גוברת: מה היא מלמדת אותנו בדרכי התשובה? איך נשכיל ממנה ונחכים לדעת איך מתקרבים להשם אחר כישלון שכזה?

והיא כמובן עונה את התשובה הנצחית: מווווווווווו...

אנו עוזבים אותה מיואשים, ומנסים ללמוד מהשלט המוצב בצד: "פרה אדומה תמימה, אשר אין בה מום". אחד מהצופים

מחדד את אגודלו בתנועה למדנית: "ממה-נפשך; אם היא אדומה, כולה דינים וגבורות, מאיפה הגיעה למעלת 'תמימה אשר אין בה מום'?"

אנו שותקים ומהרהרים, ואז מבליח הברק. בדיוק את זה התורה רוצה.

לפעמים אתה מרגיש על הגובה, כולם טופחים לך על השכם ואומרים "איזה צדיק אתה!", ואז אתה צריך לומר לעצמך "אני לא כך צדיק כמו שאומרים עלי", כמו שהגמרא (נדה ל, א) אומרת "אפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה - היה בעיניך כרשע". שים לב: מקסימום "כרשע", לא "רשע". צריך לתפוס איזון, לא להרגיש מדי על הגובה. תהיה קצת "אדומה", תזכר בכמה כשלונות מהעבר ותקלוט שאתה לא כזה מושלם כמו שמנסים לתאר אותך.

אבל לפעמים מי שטופח על השכם זה אנשים עצבניים שאומרים "תזוז כבר, אתה לא רואה שאתה

לצעיירי הצאן

אל עפרם ישובון - תחדש רוחך יבראון

אם שמים כלי חרס בתנור ולאחר שנאפה יצא עם מגם כלשהו, מיד האמן שובר את הכלי עד עפר ומיכן מחדש את כלי החרס. אם יש הרגשה קטנה של גאווה, מיד הצדיק כותש ומכבש את האדם בכל פעם שמתעוררת בנו איזו בחינה של ישות, כותשים אותנו עד עפר ובזה אנו נבנים מחדש...

מתוך מאמר ראש הישיבה

ניתוחים או מחטים

28 שנים לפטירת הרבי מליובאוויטש זצ"ל • שב"ק ג' תמוז תשפ"ב • ג' תמוז תשנ"ד

רצוי לפקוד קברים בצום היה שותה כוס תה לפני הנסיעה ולפעמים מוסיף קוביית שוקולד.

בציון עצמו הרבי היה שוהה שעות ארוכות כשרגליו תחובות בנעלי בד מחמת קדושת המקום, והואיל ולא היה יושב בו הרי היה זה מאמץ עילאי בעבורו, שהמשיך בו גם כשהיה בן שמונים ומעלה(!).

הרבי נכנס לאוהל שעל קברו של הר"י צ', ולאחר שעות ארוכות חזר לביתו וביקש מהמזכיר שיברר על מצבה של האשה. הרב גרונר התקשר לרופא, וזה אמר כי לאחר הערכת מצב הוחלט כי יספיקו שלשה ניתוחים כדי לאחות את עצמות הפנים.

הרבי חזר ושאל: "עדיין צריכה שלשה ניתוחים?". הרב גרונר השיב בחיוב, והרבי הגיב: "מחר אלך שוב אל האוהל".

למחרת הסיפור חזר על עצמו: צום, מתח באויר, נסיעה אל הציון, עמידה של שעות ביחידות בתוכו, ובטרם שב אל ביתו ידע המזכיר כי הרבי יבקש להתעדכן במצב ההתקשר לרופא.

הדוקטור אמר כי לאור סיפור במצב נראה כי יספיקו שני ניתוחים.

נו, אם עדיין נדרשים שני ניתוחים הרבי ילך גם למחרת אל הציון...

לאחר שנסע הרבי בפעם השלישית אמר הרופא כי יספיק... ניתוח אחד, ומאחר והרבי נסע גם ביום הרביעי אל הציון והעתיר שם לרפואתה, "השתכנע" הרופא ביום הרביעי כי לא צריך כל ניתוח והעצמות יוכלו להתאחות באמצעות מחטים.

סיים הרב גרונר את סיפורו: "איזו אהבת ישראל מופלאה היא זו, לצום ארבעה ימים בזה אחר זה כדי שאשה אחת לא תצטרך לעבור ניתוח!"...

(מקור: "סיפורים מחדר הרבי")

כבר מילדות חינוכו אותה שלא לזרוק קליפות בננה על הרצפה, אך מעולם לא ידעה שגם שקית ניילון פשוטה יכולה לגרום לאתה תוצאה בדיוק, וכשהתוודעה לזה זה היה מאוד לא נעים.

היא היתה מהורהרת מאוד ולא שמה לב על מה היא דורכת, ולאחר שנייה היתה מוטלת על הרצפה כשפרצופה מוטח בעוצמה על המרצפות. כאב חד שכזה מעולם לא הרגישה, וגם לא חשבה שקיים כזה בעולם.

היא התעלפה במקום.

...

כשהתעוררה, היתה מחוברת לאינפוזיה וסביבה התגודדות רופאים ומנתחים, אך הדבר הראשון שהלם בה היה הכאב העז. הוא היה נסבל, כנראה בהשפעת משככי כאבים, אך עדיין עז ודוקרני ביותר.

ככל שהתאמצה לפתוח את עיניה הבינה שחבל על הטרחה. ראשה חבוש היטב, שרירי הפנים לא ממש נעים לבקשותיה, ומה גם שכל תזוזה מסבה לה כאבי תופת.

מאחר ולא הצליחה להשתמש בחוש הראייה כדי להבין את המתרחש סביבה, חיידה את אזניה וניסתה להבין היכן היא בדיוק ומה מצבה העכשוי.

מבין שבירי המילים שקלטה מהתלחשויות הרופאים הבינה שהמצב לא טוב, אך לפחות הפיר. "כל עצמות הפנים נשברו. מצב נדיר". "שלשה-ארבעה ניתוחים צריך כאן", כך אומר כנראה המנהל או האחראי וכולם משתתקים, "אנחנו נצליח לשקם את הפנים לגמרי".

לאחר שעתיים נכנס סוף-סוף בעלה לבקרה, והעביר לה את מסקנת הרופאים שבארבעה ניתוחים יצליחו לאחות את העצמות השבורות. היא הביעה את הסכמתה כמובן, אך ביקשה מהבעל להעביר את שמה לברכה אצל רבם, הרבי מליובאוויטש.

הגבאי ר' יהודה לייב גרונר, "המזכיר" בעגה החבד"ית, הכניס פתק עם שמה של האשה אל הרבי, וציון כי דיבר עם הרופא שאכן אמר שעליה לעבור ארבעה ניתוחים. הרבי הרחר לשנייה והגיב: "למרות שמחר לא תכננתי ללכת ל"ציון" של מורי-חמי אדמו"ר, אעשה את כל ההכנות לכך".

יום שהרבי מליובאוויטש היה הולך ל"אוהל" בו נטמן חמיו הר"י צ' היה יום בעל "מזג אויר" שונה לחלוטין. כבר יום-קודם המצב היה נעשה לרציני ביותר, והמקורבים מגדיירים זאת "כמו אוריה של אלול, כמו לפני ראש השנה". לא היו מכניסים אליו מכתבים שאינם נחוצים, וגם המכתבים שהוכנסו נענו בקיצור ובמהירות.

במהלך אותו היום הרבי לא היה אוכל, ורק מאחר ולא

אזכיר על הציון. הרבי זצ"ל בדרכו לאוהל

רבי מנחם מנדל שניאורסון מליובאוויטש

נולד: י"א ניסן תרס"ב.

פרי עץ חיים: אביו רבי לוי יצחק, רב עיר גדולה ברוסיה, היה נינו של הרבי ה"צמח צדק".

על העדה: לאחר הסתלקות חמיו הר"י צ' ב"ל תמוז תש"י התנגד נחרצות להתמנות תחתיו, ורק לאחר שנה קיבל על עצמו את הנהגת החסידות.

טרם יכבה: בשנת תשנ"ב עבר אירוע מוחי קשה, ממנו לא התאושש.

נפטר: בן 92.

אמר אחד החסידים: אם יגיע היום אליהו הנביא ויבשר שמחר מגיע משיח בן דוד, כולם ישמחו ללא גבול, רק יהודי אחד יעצק: "גיוואלד! אין אפשר לחכות יום שלם שהשכינה תהיה בו בגלות? המשיח חייב להגיע כבר היום!". זה היה הרבי מליובאוויטש...

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050 / 4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפורז

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

8 LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

האם מותר להרהר בדברי קדושה במקום שאינו נקי?

שאסור במקום ערוה, אבל להרהר מותר (משנ"ב סי' עה סקכ"ט).

ולכן אפילו אדם ערום מותר להרהר בדברי תורה (משנ"ב שם), אך במקום צואה או בית הכסא אסור אף להרהר.

נסיים בנקודה נוספת:

ה"משנה ברורה" (שם) מוסיף, שלמרות שמותר להרהר במקום ערוה - אסור לשמוע ברכה מאדם אחר כדי לצאת ידי חובה, כי אז נחשב שאמר את הברכה בעצמו, והלא אסור לו לדבר.

מדויק מדבריו, שמוותר לשמוע דברי קדושה מאחר אם לא רוצה לצאת ידי חובה, וכן כתבו כמה אחרונים. אמנם ה"פסקי תשובות" (סי' עד אות ב) מביא שיטות החולקות על כך, ומסיים שלשמוע דברי תורה ממכשיר הקלטה יהיה מותר לכל הדעות, שאינו נחשב ל"דיבור" אלא ל"הרהור".

תשובה: במקום ערוה מותר, ובמקום צואה אסור.

הרחב דבר:

כפי שראינו בשבוע שעבר, דיני נקיות המקום שמדברים בו בדברי-תורה נלמדים משני פסוקים בפרשת כי-תצא (כג, יד-טו): הפסוק "וכיסית את צאתך" מלמד שהמקום צריך להיות נקי מצואה [נמכל דבר שריחו רע], ומהפסוק "ולא יראה בך ערוות דבר" למדים שהמקום צריך להיות נקי מערוה ופריצות.

כעת ניגש לעניין ההרהור בדברי קדושה:

בשולחן ערוך (סי' פה ס"ב) נאמר ש"אפילו להרהר בדברי תורה אסור בבית הכסא ובבית המרחץ... ובמקום שיש בו צואה ומי רגלים".

זה נכון לגבי מקום מטונף, אך לגבי נקיון מפריצות לשון התורה הוא "ולא יראה בך ערוות דבר", ומכך דורשים חז"ל שדווקא "דבר", כלומר "דיבור", הוא

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

בריתות בכל הארץ

מלאכתו של רבי יהודה לייב לא הסתיימה בעריכת 'ברית מילה' גרידא. סביב כל ברית שכזו נרקמה בדרך כלל מסכת מיוחדת במינה של קשרים אבהיים, הרבה מעבר למלאכת הקודש גופה. הבן הרב אלכסנדר מספר על שלל משרות צדדיות שנטל על עצמו המוהל. בבתים רבים פעל להכניס ילדים לתלמודי תורה, ועוד כהנה. מעולם לא הסכים לקבל כסף על מלאכתו. למתעקשים התיר

לא ימכור בעד כל הון. הרב פרנק בהכונת לברית

להעניק לו כספים עבור הכנסת כלה. את המצווה, כך טען, לא ימכור בעד כל הון.

באשר למספר הבריתות שערך, נכון לעת עתה אין איש יודע אותו. רק זאת ידוע, שעד שנת תשנ"ד הצטברו בפנקסו כאלפיים תינוקות שהוכנסו בבריתו של אברהם אבינו. אז חדל לספור. הבן הרב בנימין התחקה פעם אחר פשרם של דברים. מתברר שבאותה תקופה חדר לשטח פעילותו מוהל נוסף. "שמתי לב", אמר האב הצדיק, "שבכל שם נוסף שאני רושם בפנקס מתעוררת בתוכי תחושת ניצחון, אז הפסקתי לרשום..."

(מגזין 'ניצוצות' כסלו תשע"ג)

רשות הרבים היתה מוכרת דמותו של רבי יהודה לייב פרנק זצ"ל תחת התואר 'מוהל מומחה'. אלפי בריתות ערך במשך עשרות שנים. ניתן לומר שהבריתות הן שנטלו את רבי יהודה לייב ממחוז למחוז והן שציירו את מפת מסעותיו המרתקות. סדר יומו הורכב סביב מועדי הבריתות, ומיקומו נקבע אף הוא לפי מיקום השמחה. לכל מקום בו נתבקש לערוך ברית, הגיע. כשהזדמנו בריתות ברשת, נטל

עמו את תיק הכלים, ארז חלות וכמה מוצרי מזון והפליג למשך השבת כולה. ספק אם הניח ארבע אמות בארץ ישראל, שפסח עליהן במסעות בריתותיו, וכבר אירע שסייב את ארץ ישראל לכל רוחותיה ביום אחד.

בנו הרב ברוך מרדכי (מוטה) פרנק מספר: "פעם שח לי אבא כבדרך אגב: היום ערכתי שלוש בריתות - אחת באילת, אחת בתל אביב ואחת בשדה אלעזר. באחת השבתות ערך שתי בריתות, אחת ברחביה ואחת ברמת שלמה. את המרחק גמא כמובן ברגליו. בשבת אחרת הזמן לערוך ברית במבשרת ציון. ביום שישי הניח עירוב תחומין ובשבת צעד לשם לבד".

פתגם השבוע

לפעמים ילדים מתנהגים לא יפה כדי למשוך תשומת לב

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

מגיעים לאומן בדרך הקצרה

פעיל הקהילה היהודית במולדובה, דב לב-ארי, שהיה אחראי על הקשר עם ממשלת אוקראינה, סיפר כי "אסור שנראה שוב מראות כמו שראינו בגבול בערב ראש השנה לפני שנתיים, גילינו הקשבה מצד ממשלת אוקראינה בכל הנוגע לאישורים. הם השכילו להבין את החשיבות והצורך לאפשר מעבר בין המדינות, בעיקר לנוסעים למסע בקברי הצדיקים באוקראינה".

הרב פנחס זלצמן שליט"א שדואג רבות בימים אלו לכלל חסידי ברסלב העוברים במולדובה בדרכם לאומן סיפר כי הם עשו מאמצים רבים להגיע לסיכומים הללו, אך חשוב להקפיד על הכללים בכדי שהדבר ימשך לזמן רב ולא יחזור לקדמותו חלילה.

משתדל למען חסידי ברסלב. הרב הרב פנחס זלצמן שליט"א

זה מספר שבועות שעשרות חסידי ברסלב המבקשים להגיע לאומן במסלול הקצר ביותר דרך מדינת מודלבה נתקלים בקשיים גדולים כאשר משמר הגבול המולדובי לא מאפשר כמעט בכלל לחסידים לעבור לכיוון אוקראינה בעקבות המלחמה השוררת במדינה, אך בשבוע האחרון התבשרנו כי לעת עתה הדבר הסתדר.

הערימו קשיים

כלל חסידי ברסלב בכל מקום משובם עוקבים בדאגה אחרי המתרחש באוקראינה כשלעת עתה בחסד השם ניתן לנסוע לאומן אך בשונה משנים עברו כעת הדרך לאומן הינה בנסיעות ממדינות שכנות ולא בנחיתה ישירה באוקראינה.

הדרך הקצרה ביותר בכדי להגיע לאומן הינה ממולדובה, נסיעה שאורכת כ- 5 שעות סך הכל, רבים מאנ"ש שרצו להגיע לציונו הק' של רבינו עשו את דרכם לקשייב ומשם לאומן, כשהדרך הייתה מעודפת על הנוסעים.

אולם במשך הזמן התברר כי בשונה מכל הגבולות דווקא הגבול הזה הינו הגבול הקשה ביותר למעבר לאוקראינה כאשר לצערנו האוקראינים הערימו קשיים בגבול זה, וכל מי שהיו מגיעים לצורך מעבר לאוקראינה היו נתקלים בחומה בצורה.

רבים מהנוסעים אף הוחזרו למדינות מהם הגיעו. וכך נוצר מצב בו מאות יהודים תקועים במעבר הגבול. עד היום גם מי שהיה עובר את הגבול, היה עובר חקירות ונתקל בבעיות מצד הפקידים. ומשנתקלו הנוסעים בקשיים, עברו לטוס דרך מדינות אחרות, כדוגמת פולין או רומניה, למרות שהדרכים משם ארוכות יותר.

להישמע לכללים

הרב זלצמן הדגיש כי כל הבאים למולדובה צריכים להקפיד מאד לא לעורר מהומות יתרות, להישמע לכללים ולהנחיות, ולא להיגרר למריבות עם השלטון המקומי, ובפרט לא בשדה התעופה, "על כל בעיה שנתקלים בה, יש להתאזר בסבלנות" הוא מסביר "כל בעיה קטנה יכולה לגרום אחריה סבל רב לרבים, לכן גם אם נתקלים בקשיים בדרך מול משמר הגבול, יש להמתין ולנסות לסדר את הדברים בצורה מסודרת ורגועה מבלי לעורר פרובוקציות שהם הדבר שגרם לבעיות עד היום במעבר הגבול".

הרב זלצמן אמר עוד כי הוא עושה מאמצים גדולים להקים בדרך משדה התעופה לאומן תחנת שהייה מכובדת עבור החסידים העושים את דרכם לאומן, והוא נמצא במקום ומצפה לעזור ככל שניתן לחסידי ברסלב, ובפרט עם יצטרכו השנה לקראת ראש השנה לחלוף כמות גדולה מאד של חסידים בדרכם לאומן הוא ישמח להושיט יד למען הציבור הרחב.

פעלו מול הרשויות

אך בשעה טובה בימים האחרונים הקהילה היהודית במולדובה סיכמה עם ממשלת אוקראינה על אישור מעבר בין גבולות מולדובה לאוקראינה. וכי ממשלת אוקראינה תאשר מעבר לקבוצות ממולדובה לאוקראינה.

את היוזמה הוביל רבה הראשי של מולדובה, הרב פנחס זלצמן שליט"א, שפועל רבות מול הרשויות בכל הקשור לעזרה ליהודים במדינה, ובעיקר בכדי להבטיח מעבר בטוח של תיירים יהודים. האישור שקיבלו מהממשלה האוקראינית, תיתן אפשרות להכניס קבוצות מאורגנות ללא תקלות ובעיות בגבול.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א **אצלכם בבית**

מקד הזמנות: **1-800-800-148**